

Dobrá zpráva občanům na Vráži

Vážené čtenářky a čtenáři kvalitního černošického periodika!

INFORMAČNÍ LISTY sleduji s přestávkami dlouhou dobu, nejen proto, že do Černošic jsem jezdila na prázdniny od předškolního věku až do dospělosti k Cicvářkovým na Slánku a takřka v důchodovém věku jsem se stala jedinou dědičkou po bezdětných manželech Josefu a Pavlíně Cicvářkových.

Cicvářkovi byli pokračovateli staleté hostinské tradice předků, sloužících již družinám Karla IV. jako zastávka k přepřahání a občerstvení cestou na Karlštejn. Na místě bývalého zájezdního hostince, tedy v té nejlukrativněji situované obchodní a dopravní části Černošic, postavili hotel Slánka. Předposlední generace rodu vkládala velké naděje do syna Josefa, vyslaného k získání odborných zkušeností do francouzských a italských hotelů středomořského pobřeží, aby hotel s restaurací dokázal uspokojit i ty náročnější požadavky rozvíjejícího se vilového i výletního města pražanů. Moje teta pracovala původně v Grand hotelu Brno a spolu se jim dařilo zvelebovat živnost zámožného rodu, který investoval do nákupu pozemků od Berounky až po Vráž, v Mokropsech a všude, kam obchodní duch směřoval vydělané peníze.

„*Únor vše změnil!*“ – řečeno slovy komunistického básníka o znárodnění majetku české buržoasie, do níž byli Cicvářkovi zaškatalkovaní a „lidově demokratický“ režim jim perem a rukama místních a pražských komunistů vyvlastnil veškerý nemovitý a většinu movitého majetku. Strýc Pepča se od té doby (1949) zařekl, že na komunisty dělat nebude a u toho předsevzetí zůstal až do své smrti v r. 1969. „Internacionální pomoc“ našich východních sousedů a definitivně zmařené naděje vyvolané Pražským jarem ho zlomily. Na komunistický režim kupodivu nenadával zdaleka až tak moc jako současná pokroková mladá generace, protože říkal: „*Komunisti nám ukradli všecko, ale nechali nás alespoň bydlet v našem bytě v hotelu, hektarovou zahradu kolem Slánky nám nechali dokonce skoro celou k užívání, stáje, kde přepřahal císař Karel koně, mám plnou svých dobytčat a drůbeže, důchod žádný, ale z prodaného ovoce, masa, vajec a služeb za stříhání ovcí lidem v okolí mně to na cigarety a pět piv denně stačí.*“ Teta Pavla se převratu v r. 1989 dožila v naší rodině v Brně, kam se ke stáru přestěhovala. Záhy poznala na vlastní kůži důsledky působení prvků vyzvoněné „svobody a demokracie“ v podání těch oligarchů z místní samosprávy Černošic, co převlékli rudé kabáty do oranžové či jiných politických barev.

Teď by mohl následovat nejméně třisetstránkový detektivní román o předsmrtných útrapách mé tety a naší rodiny v prvních letech po převratu, započatý mafiánským tajným nočním odstěhováním tety z Brna na Slánku do Černošic, aby ji a majetek Cicvářkových, uchráněný po dobu 40 let totality před rozkradením, dostali pod svoji kontrolu s úmyslem zmocnit se ho. Z větší části uspěli, takže se ztenčil během následujících tří let na pětinovou hodnotu. V tehdejších cenách majetková škoda do doby dílčí restituce byla odhadnuta na 15 milionů korun. S pomocí místního advokáta se nám podařilo odrazit ataky na část zbylého nemovitého majetku. Poslední největší zlodějnou majetku, skrytou před soudem pod veřejný zájem města, bylo nevydání parcely o výměře necelých 900 m² ve „zlaté zóně“ mezi Slánkou, supermarketem a starou vilou Radovana Krejčíře na Karlštejnské. Vaše městská samospráva se rozhodla prodat České poště, s.p., pozemek, který jsem ze zákona měla vlastnit a prodávat já, za cca 2 miliony korun. Díky INFORMAČNÍM LISTŮM jsem se dozvěděla, že ČP s.p., (asi ze samé radosti nad možností postavit v době omezování služeb a zavírání pošt na nejlukrativnějším místě města za další miliony

novostavbu), zaplatila Městu Černošice ještě víc než samospráva požadovala. Budiž. Odkud ta štědrost upadající státní firmy? Že by tím stát chtěl přispět do černošického rozpočtu na vykoupení mých 9 zbylých pozemků pod komunikacemi nejen na ulici Majakovského, ale i na Karlštejnské, Arbesově, Šeříkové, Smetanově, Husově či Zd. Lhoty? Nebo alespoň na zaplacení nájmu za užívání pozemků v mém vlastnictví pod komunikacemi na těchto ulicích? Ani náhodou! Podnět k šetření spolu s tímto článkem připravuji k zaslání na příslušné orgány.

Proč je můj dopisovatelský příspěvek nadepsán *Dobrá zpráva občanům na Vráži?* Protože jak vyplývá z obsahu nedávno zveřejněných zčásti oprávněně kritických článků paní Jiřiny Mašitové, jak sama uvádí coby mluvčí dalších 50 sousedů z Majakovského ulice, je černošická veřejnost záměrně scestně informována bohužel čelnými funkcionáři města o příčinách vašich útrap, pramenících z dlouhodobého zanedbávání údržby a oprav pozemních komunikací. Uvedu hned dva příklady z úvodního článku pana starosty Filipa Kořínska z letošního červnového vydání **INFORMAČNÍCH LISTŮ** – viz podtitulek k fotografii na str. 3, dokumentující výmoly na zjevně prašné komunikaci a nic neřešící dočasné dopravní značení – cituji: „*Majakovského ulice je jedna z prašných („C“), kde zatím nemáme souhlas s rekonstrukcí od majitele pozemku*“ – konec citace. Váš pan starosta napsal pravdu. Napsal ji tak, abyste vy, čtenáři, včetně vás, dotčených *tristní situací v Majakovského ulici*, jak nazvala svůj červnový článek paní Mašitová, nabyli přesvědčení, že radnice za nic nemůže, ale za vaše problémy může ta Fillová z Brna, jak vám to předhodil k věření zas jiný vedoucí funkcionář radnice v rámci předchozích zpravodajství radničního tisku, pan místostarosta Ing. Wolf. Pan starosta už mne nemusel ve své červnovém úvodníku jmenovat, když tak učinil jeho zástupce v předchozím vydání Listů a to způsobem, hraničícím s trestní odpovědností z pomluvy. Jinak by si stěžovatelka z Majakovského nedovolila psát o majitelce mého pozemku jako nositelce požadavku na neúměrné finanční vypořádání.

První částí dobré zprávy je tedy doplnění zavádějící půlpravdy pana starosty o objektivizující dovětek, na který chtěně zapomněl a dovolím si ho doplnit k textu jeho článku o slova: protože žádný z radničních funkcionářů ani úředníků od svého zvolení až dosud majitelku pozemků pod komunikacemi o souhlas **NEPOŽÁDAL**. Tak by zněla seriózní informace.

Druhá část dobré zprávy je podstatnější: až díky „drzé“ žádosti mého manžela o poskytnutí informace podle z.č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, uplatněné dne 23. 9. 2019. V rámci jejího také nekvalitního vyřízení pod č.j. 61734/2019 se pan starosta rozhodl písemně požádat jménem Města Černošice dopisem ze dne 8. 10. 2019 č.j. 64156/2019 o souhlas k rekonstrukci komunikace. . A to je za období, co jsem se stala dědičkou pozemků pod komunikacemi historicky první žádost městského asi špatně placeného úřednictva vaší radnice. Kdo by ode mne čekal že panu starostovi kladné stanovisko nedám poté, jak obrovskou finanční ztrátu mně černošické prostředí způsobilo, by se mýlil. Dne 25. 10. 2019 jsem na základě prvně uplatněné žádosti Města Černošice poskytla předběžný souhlas k rekonstrukci komunikace na pozemcích v mém vlastnictví p.č. 1106/2, 1163/15, 1163/38, 1193/1 a 1193/3. Nad rámec žádosti jsem jako další výraz vstřícnosti vůči potřebám zkvalitňování dopravní obslužnosti a životního prostředí vašeho města poskytla předběžný souhlas k rekonstrukci na pozemních komunikacích i na mých dalších pozemcích, a to p.č. 498/3, 1235/1, 1351, 4104/1, 4688/3 a 4894/14 v k.ú. Černošice., i když zatím také nebyl požadován. Vaši konšelé se tak nebudou moci vymlouvat na nějakou tetinu z Moravy a mohou opravovat vozovky na mých pozemcích i v dalších ulicích na Vráži.

Vážené čtenářky a čtenáři nejen z Vráže, snad jsem vás přesvědčila o tom, že si nezasloužím, aby mně kdokoliv ve vašem místním tisku nasazoval psí hlavu jen jako nástroj k zakrývání vlastních nedostatků. Není totiž objektivní pravdou kohokoliv, ať už starosty či místostarosty, informuje-li vás, že nechci prodat svoje pozemky a přitom neuvede, že je nechci prodat z důvodu jejich podcenění ze strany města. Když vás neinformují pravdivě, že již v roce 2005 jsem prodala městu ty nejlukrativnější parcely pod komunikacemi v blízkosti nádraží a obchodního centra pod cenu za 500,- Kč/m² jen díky serióznímu jednání paní starostky Langšádlové a souběžně protokolárně garantované podmínce onoho kontraktu, že zbytek, tj. 3,3 tis. m² se mnou město vymění když nemá dost peněz za jiné jím vlastněné a méně využitelné pozemky, pak v tom rozhodně nevidím klima pro důvěru v obecní samosprávu. Naděje na dodatečné splnění tohoto ujednání svitla s příchodem Věcí veřejných a další ženy do vedení vašeho města, ale když odzvonilo Věcem veřejným a radnici řídí v přenesené pravomoci muži zmínění shora, neznám dne ani hodiny, kdy mne a vás překvapí dalšími polopravdami. A uvedu poslední příklad: pan místostarosta Ing. Petr Wolf mne v rámci správního řízení SÚ/MěÚ Černošice č.j. 11255-2013210-2 v r. 2013 požádal v zastoupení občana Jiřího Wolfa o uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene ke zřízení vodovodní přípojky na mnou vlastněném pozemku pod komunikací, p.č. 669/16 v k.ú. Černošice na Vráži. Ve svém návrhu je ocenil částkou 5550,- Kč. Ačkoliv jsem za podobný kontrakt dostala i vyšší nabídky, bez obstrukcí jsem stavebníkovi vyhověla a k jeho spokojenosti byla, jak si může redakce a kdokoliv na veřejném seznamu KN ověřit, zapsána pod č. V-11255/2013-210 s právními účinky vkladu ke dni 19. 12. 2013. Na stavebním úřadě vaší radnice jsou registrovány stovky takových případů a pan místostarosta, odpovědný právě za tuto agendu, o nich a odvozeně o cenách pozemků pod komunikacemi, sloužícími veřejnému zájmu, musí vědět.

V rozporu s tímto vědomím ale bez výčitek svědomí mně vedení města nabídlo výkup všech parcel za 150,- Kč/m², tj. 3,5krát nižší cenu než kolik mi město vyplatilo před 14 lety a až 30x nižší oproti posledně uzavřené smlouvě o věcném břemenu v lokalitě Vráž. Proč vám pan starosta při líčení oprav komunikací na růžovo v INFORMAČNÍCH LISTECH ČERVEN 2019 opět říká jen část pravdy – cit.: „S případnými výkupy pozemků se v nákladech nepočítá“? – konec citace - když jsem souběžně obdržela prostřednictvím mé pražské advokátky písemný návrh právního zástupce MěÚ Černošice ze dne 29. 5. 2019, v němž mi nabízí (opět cituji z tisku mailu radničního úředníka): „Vedení města nabízí za koupi pozemků paní Fillové o celkové rozloze 3.302 m² cenu ve výši 643.890 Kč, což odpovídá nájmu pozemků za nájemné za 30 let (6,50 Kč/m² x 3.302 m² x 30 let). - konec citace.

Vaším konšelům už nevěřím vůbec nic. Nechci ani ve vás zaset semínko nedůvěry vůči mé osobě, protože po přečtení cifer o cenách si můžete myslet, že se chci vyrovnat farmářce z Královéhradecka, co vysoudila stamiliony za pozemky pod budoucí dálnicí. Město mně totiž ještě ke 3. 9. 2019 dlužilo nájemné za pozemky pod komunikacemi za roky 2016 až 2019. Na soudních výlohách za žalobu a odvolávání se t.č. až k Nejvyššímu soudu ČR jsem zaplatila dost přes 100 tisíc, to je víc, než „výnos“ z vlastněných pozemků za celé období po zdědění. Na to, aby se Město Černošice vypořádalo s dluhem za neplacené užívání majetku v soukromém vlastnictví má zřejmě k dispozici 643 890,- Kč, pokud by se vypořádání za neoprávněný majetkový prospěch města skrylo pod fiktivní kupní smlouvu. Proti rozhodnutí soudu o zaplacení nájemného za užívání mých pozemků za 6,50 Kč/m² se přesto odvolalo, byť tuto nižší než zákonnými předpisy určenou částku, která je 20,- Kč/m², samo navrhlo. Nahlédnutím do proraďných licitací městských konšelů

vám, vážení občané, alespoň svitne, kolik by činil neoprávněný majetkový prospěch uživatele cizí nemovitosti, jako jsou moje, kdyby povinným platit nájem jste byli Vy a oprávněným ne občan, ale obec nebo stát. V dnešních poměrech bych chtěla být církví. Jen za jedinou moji parcelu prodanou městem České poště, s.p., bych kromě vedlejších náhrad dostala 3,4 miliony korun!

Pak se nedivte, milá paní Mašitová, když jsem nedala souhlas k umístění navrhované dopravní značky „Průjezd zakázán“ po Majakovského. Většina neukázněných řidičů by ji stejně nerespektovala, šlo by o vyhozené peníze z městské kasy, pokud by značka nebyla zdrojem příjmů za pokuty, sázené vaší policií. Komunikace by zůstala neopravená a já bych se na „Dušičky“ nemohla projet ani po vlastním pozemku bez hrozby sankce.

Jana Fillová, Brno

Vyjádření města:

Dřívější vyjádření nesouhlasu s rekonstrukcí ulice byla zástupcům vedení města poskytnuta pouze v ústní komunikaci a je pravdou, že (vzhledem k těmto vyjádřením) jsme formální žádost o souhlas neposílali, učinili jsme tak až nyní. K některým dalším bodům příspěvku se vedení města nebude vyjadřovat vzhledem k probíhajícím soudním sporům o platby bezdůvodného obohacení, kterých se domáhá paní Fillová za užívání jejích pozemků, na kterých se nachází veřejné komunikace.

Filip Kořínek, starosta